

NORME din 22 decembrie 2008

privind prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării actelor de terorism prin intermediul pieței asigurărilor

EMITENT

• COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

Publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 12 din 7 ianuarie 2009

Data intrării în vigoare 07-01-2009

Capitolul I Dispoziții generale

Articolul 1

Prezentele norme reglementează prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării actelor de terorism, prin intermediul pieței asigurărilor.

Articolul 2

Sub incidența prezentelor norme intră asigurătorii, reasigurătorii, brokerii de asigurare și/sau de reasigurare persoane juridice române, precum și sucursalele din România ale asigurătorilor, reasigurătorilor și intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări cu sediul în Spațiul Economic European, denumiți în continuare entități.

Articolul 3

(1) În înțelesul prezentelor norme, termenii, expresiile și abrevierile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) spălarea banilor - noțiune definită conform art. 2 lit. a) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare;
 - b) finanțarea actelor de terorism - infracțiunea prevăzută la art. 36 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului;
 - c) tranzacție suspectă - operațiunea care aparent nu are un scop economic sau legal ori care, prin natura ei și/sau caracterul neobișnuit în raport cu activitățile clientului uneia dintre entitățile prevăzute la art. 2, trezește suspiciunea de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism;
 - d) transferuri externe în și din conturi - transferurile transfrontaliere, astfel cum sunt acestea definite potrivit reglementărilor naționale în materie, precum și operațiunile de plăți și încasări efectuate între rezidenți și nerezidenți pe teritoriul României;
 - e) client - asiguratul/potențialul asigurat/contractantul, persoana fizică ori juridică sau beneficiarul contractului de asigurare/reasigurare;
 - f) CSA - Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;
 - g) Oficiu - Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor;
 - h) persoane expuse politic - persoanele fizice care exercită sau au exercitat funcții publice importante, membrii direcți ai familiilor acestora, precum și persoanele cunoscute public ca asociați apropiați ai persoanelor fizice care exercită funcții publice importante. Definiția se completează cu prevederile art. 1 pct. 3 art. 2¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2008 privind modificarea și completarea Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism;
 - i) beneficiar real - orice persoană fizică ce deține sau controlează în cele din urmă clientul și/sau persoana fizică în numele ori în interesul căruia/căreia se realizează, direct sau indirect, o tranzacție ori o operațiune. Definiția se completează cu prevederile art. 1 pct. 3 art. 2² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2008;
 - j) relație de afaceri - relația profesională sau comercială legată de activitățile profesionale ale entităților și despre care, la momentul inițierii, se consideră a fi de o anumită durată.
- (2) Termenii și expresiile de mai sus se completează cu prevederile din legislația specifică activității de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării actelor de terorism.

Articolul 4

- (1) CSA supraveghează și controlează entitățile prevăzute la art. 2 pentru a se asigura că acestea aplică și respectă prevederile legale în vigoare referitoare la identificarea, verificarea și înregistrarea clienților și tranzacțiilor, la raportarea tranzacțiilor suspecte și a tranzacțiilor cu numerar, precum și la elaborarea și implementarea unor proceduri pentru respectarea tuturor acestor cerințe și instruirea personalului în acest sens.
- (2) CSA este în drept să verifice procedurile și/sau normele interne privind prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării actelor de terorism emise de entități.
- (3) CSA este în drept să solicite modificarea procedurilor și/sau normelor interne emise de entități, atunci când constată că acestea nu reflectă măsurile prudentiale prevăzute în prezentele norme.

(4) CSA este în drept să monitorizeze operațiunile cu instrumente financiare efectuate de entități, în scopul de a identifica tranzacțiile suspecte.

(5) CSA va informa de îndată Oficiul atunci când din datele obținute rezultă suspiciuni de spălare a banilor, de finanțare a actelor de terorism sau de încălcări ale dispozițiilor [Legii nr. 656/2002](#), cu modificările și completările ulterioare.

(6) În procesul de supraveghere și control, CSA poate solicita entităților orice informații sau documente relevante.

Capitolul II

Obligațiile entităților

Articolul 5

(1) Entitățile au obligația să elaboreze și să aplice politici, proceduri și mecanisme adecvate în materie de cunoaștere a clientului, de raportare, de păstrare a evidențelor, de control intern, evaluare și gestionare a riscurilor, pentru a preveni și împiedica implicarea lor în operațiuni suspecte de spălare de bani și finanțare a actelor de terorism, asigurând instruirea corespunzătoare a personalului propriu și a celui cu mandat.

(2) Mecanismele și măsurile de implementare trebuie să permită identificarea, pe baza unor indicatori de risc, a categoriilor de clienți, produse și servicii, a operațiunilor și tranzacțiilor ce prezintă un grad de risc potențial mai ridicat.

(3) Entitățile au obligația de a stabili proceduri proprii de analiză pe bază de risc, în urma cărora să clasifice clienții în cel puțin 3 clase de risc.

(4) Pentru clienții actuali, această clasificare trebuie făcută în termen de 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentelor norme.

(5) Entitățile trebuie să aplice procedura standard de cunoaștere a clientului tuturor clienților noi.

(6) Determinarea profilului de risc al clientului, a produselor și serviciilor oferite, precum și a operațiunilor și tranzacțiilor se face atât prin analiza datelor obținute în procesul de identificare, cât și prin monitorizarea continuă a relației de afaceri cu acesta.

(7) Entitățile trebuie să emită o procedură scrisă de acceptare a clienților.

(8) Entitățile trebuie să determine, să verifice și să înregistreze identitatea clienților și a beneficiarilor reali, înainte de a iniția orice relație de afaceri sau de a efectua tranzacții în numele clientului/beneficiarului real.

(9) Politicile și procedurile interne trebuie să fie aplicate atât la sediile secundare ale entităților, inclusiv cele localizate în Spațiul Economic European sau în state terțe, cât și la sediile principale și secundare ale agenților de asigurare persoane juridice.

(10) Procedurile interne vor fi remise către CSA pe suport electronic, CD, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentelor norme, și, ulterior, în termen de 10 zile de la data modificării acestora.

Articolul 6

(1) Entitățile au obligația să desemneze una sau mai multe persoane din cadrul personalului propriu, care să aibă responsabilități în aplicarea și respectarea prevederilor legale în vigoare privind combaterea spălării banilor și a finanțării actelor de terorism.

(2) Persoanele desemnate după data intrării în vigoare a prezentelor norme trebuie să urmeze o pregătire specializată în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și a finanțării actelor de terorism.

(3) Persoanele menționate la alin. (1) trebuie să aibă acces direct și permanent la conducerea operativă a entității în cauză și la toate evidențele, întocmite în conformitate cu prevederile prezentelor norme și ale legislației specifice.

(4) Numele, funcția și responsabilitățile stabilite pentru persoanele menționate la alin. (1) trebuie să fie comunicate Oficiului și CSA în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentelor norme.

(5) Entitățile au obligația de a notifica Oficiul și CSA cu privire la schimbarea sau înlocuirea persoanelor menționate la alin. (1), în termen de 10 zile de la data respectivei modificări.

(6) Persoanele desemnate conform alin. (1) răspund pentru îndeplinirea sarcinilor stabilite în aplicarea prezentelor norme și a legislației aferente prevenirii și combaterii spălării banilor și a finanțării actelor de terorism.

Articolul 7

(1) Entitățile trebuie să asigure instruirea personalului propriu și a celui cu mandat cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării actelor de terorism.

(2) Programele de instruire trebuie să asigure faptul că persoanele:

a) sunt la curent cu legile, regulamentele, normele și procedurile privind prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării actelor de terorism;

b) au competența necesară pentru a analiza adecvat tranzacțiile în scopul identificării activităților de spălare a banilor și de finanțare a actelor de terorism;

c) cunosc în întregime cerințele de raportare.

(3) Entitățile vor comunica tuturor persoanelor menționate la alin. (1) procedura privind prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării actelor de terorism.

Articolul 8

Entitățile trebuie să instituie proceduri de verificare, în vederea asigurării unor standarde ridicate pentru tot personalul propriu și, atunci când este cazul, pentru persoanele fizice și/sau juridice mandatate să acționeze în numele lor.

Capitolul III

Măsuri-standard de cunoaștere a clientului

Articolul 9

(1) În desfășurarea activității lor, entitățile sunt obligate să adopte măsuri adecvate de prevenire a spălării banilor și a finanțării actelor de terorism și, în acest scop, pe bază de risc, să aplice măsuri-standard, simplificate sau suplimentare de cunoaștere a clientului, care să permită identificarea, dacă este cazul, a beneficiarului real.

(2) În momentul în care apar suspiciuni asupra clientului în cursul relației de afaceri, entitatea are obligația de a-l încadra într-o altă clasă de risc.

(3) Entitățile trebuie să se asigure că toate măsurile-standard de identificare a clientului sunt aplicate atât la sediile secundare, inclusiv cele localizate în Spațiul Economic European sau în state terțe, cât și la sediile principale și secundare ale agenților de asigurare persoane juridice.

Articolul 10

(1) Entitățile sunt obligate să aplice toate măsurile-standard de cunoaștere a clientului, în următoarele situații:

- a)** la stabilirea unei relații de afaceri;
- b)** atunci când se efectuează tranzacții ocazionale în valoare de cel puțin 15.000 euro ori echivalent, indiferent dacă tranzacția se realizează printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni, suspectate de a avea o legătură între ele;
- c)** când există suspiciuni că operațiunea în cauză are drept scop spălarea banilor sau finanțarea actelor de terorism, indiferent de valoarea operațiunii ori de incidența prevederilor derogatorii de la obligația de a aplica măsurile-standard de cunoaștere a clientului;
- d)** dacă există îndoieli privind veridicitatea sau adecvarea informațiilor de identificare deja deținute despre client; în cazul în care există suspiciuni că un client nu acționează în nume propriu sau există certitudine că acționează în numele altei persoane, entitățile trebuie să aplice măsurile-standard de cunoaștere a clientului, pentru a obține informații cu privire la adevărata identitate a persoanei în interesul ori în numele căreia acționează clientul.

(2) Entitățile au obligația de a revizui informațiile referitoare la identitatea clientului, în momentul în care apar suspiciuni asupra acestuia, în cursul relației de afaceri.

Articolul 11

(1) Pentru a împiedica folosirea lor în acțiuni de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism, entitățile au obligația de a adopta măsurile care se impun în cazul operațiunilor care favorizează anonimatul sau care permit interacțiunea cu clientul în absența acestuia.

(2) Entitățile sunt obligate să stabilească mecanisme și să aplice măsuri de monitorizare continuă a relației de afaceri, care să includă: analizarea tranzacțiilor încheiate pe tot parcursul relației, pentru a avea siguranța că acestea corespund informațiilor deținute despre client și activității și profilului său de risc, analizarea sursei fondurilor acestuia, dacă este cazul, și actualizarea permanentă a documentelor, datelor și informațiilor deținute.

(3) În cazul în care sunt în incapacitate de a realiza identificarea clientului conform prevederilor prezentelor norme, entitățile sunt obligate să nu inițieze operațiuni, să nu realizeze tranzacții ori să interzică orice operațiune cu acesta sau, după caz, să înceteze relația de afaceri și să raporteze acest lucru Oficiului și CSA.

(4) O entitate poate refuza derularea de operațiuni în cazul în care are suspiciuni că un client poate fi implicat în operațiuni de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism.

Articolul 12

(1) Datele privind identitatea clientului se verifică și se actualizează sau se completează, după caz, dacă este necesar, pentru orice tranzacție care implică o sumă reprezentând echivalentul în lei a minimum 15.000 euro, indiferent dacă tranzacția este efectuată printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni, legate între ele.

(2) În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) și ale [art. 9 alin. \(3\) din Legea nr. 656/2002](#), cu modificările și completările ulterioare, de îndată ce există o informație că printr-o operațiune se urmărește spălarea banilor sau finanțarea actelor de terorism, se va proceda la identificarea și raportarea clienților, chiar dacă valoarea operațiunii este mai mică decât 15.000 euro.

(3) Entitățile vor verifica dacă atât persoanele care încheie polițe de asigurare, cât și beneficiarii acestor polițe figurează pe lista persoanelor suspecte, prevăzută prin [Hotărârea Guvernului nr. 784/2004](#) pentru aprobarea Listei

persoanelor fizice și persoanelor juridice suspecte de săvârșirea sau de finanțarea actelor de terorism și prin [Hotărârea Guvernului nr. 1.272/2005](#) pentru aprobarea listei persoanelor fizice și juridice suspecte de săvârșirea sau finanțarea actelor de terorism.

Articolul 13

(1) Entităților nu li se impune să identifice clientul în cazul polițelor de asigurare generală, dacă prima de asigurare este mai mică decât sau egală cu echivalentul în lei al sumei de 2.500 euro.

(2) Entităților nu li se impune să identifice clientul în cazul polițelor de asigurare de viață, dacă prima de asigurare sau ratele de plată anuale sunt mai mici decât sau egale cu echivalentul în lei al sumei de 1.000 euro ori prima unică de asigurare plătită este mai mică decât sau egală cu echivalentul în lei al sumei de 2.500 euro.

(3) Dacă ratele de primă periodice sau sumele de plată anuale sunt ori urmează să fie majorate în așa fel încât să depășească limita sumei de 1.000 euro, respectiv de 2.500 euro, în echivalent lei, se va cere identificarea clienților, aplicându-se măsurile-standard de cunoaștere.

(4) În cazul activităților de asigurări de viață, verificarea identității beneficiarului unei polițe de asigurare de viață se va face ori de câte ori acesta este schimbat pe durata de derulare a contractului de asigurare.

(5) Cerințele de identificare a clientului nu se impun, dacă s-a stabilit că plata se va face prin debitarea unui cont deschis în numele clientului la o instituție de credit sau financiară din România, dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un stat terț, care are în vigoare cerințe de identificare a clienților similare cu cele din legislația română.

Articolul 14

(1) Entitățile trebuie să preia în evidențele lor, de la fiecare client persoană fizică, următoarele informații, furnizate sub semnătură:

- a)** numele și prenumele complet al clientului și orice alte nume folosite (de exemplu, pseudonim);
- b)** locul și data nașterii;
- c)** codul numeric personal sau echivalentul acestuia pentru persoanele străine;
- d)** numărul și seria documentului de identitate;
- e)** data eliberării documentului de identitate și entitatea care l-a emis;
- f)** domiciliul stabil/reședința (adresa completă - stradă, număr, bloc, scară, etaj, apartament, oraș, județ/sector, codul poștal, țara);
- g)** cetățenia, naționalitatea și țara de origine;
- h)** calitatea de rezident/nerezident;
- i)** telefon/fax;
- j)** scopul și natura operațiunilor derulate cu entitatea;
- k)** denumirea și locul desfășurării activității/ocupația;
- l)** funcția publică deținută, dacă este cazul;
- m)** numele beneficiarului real, dacă este cazul.

(2) Entitatea va păstra o copie a documentului de identitate al clientului. Clientul trebuie să prezinte documente de identitate cu fotografie, emise de organele abilitate, în condițiile legii.

(3) Entitatea are obligația de a verifica informațiile primite de la client, pe baza documentelor primare obținute de la acesta.

Articolul 15

(1) Entitățile trebuie să preia în evidențele lor următoarele informații legate de clientul persoană juridică sau entitate fără personalitate juridică, după caz:

- a)** denumirea comercială completă/denumirea din Registrul asociațiilor și fundațiilor;
- b)** forma și structura juridică;
- c)** numărul, seria și data certificatului de înregistrare/documentului de înregistrare la Oficiul Național al Registrului Comerțului sau la autorități similare ori echivalente;
- d)** capitalul social subscris și vărsat;
- e)** codul unic de înregistrare (CUI) sau echivalentul acestuia pentru persoanele străine;
- f)** instituția de credit și codul IBAN;
- g)** lista persoanelor cu drept de semnătură în cont, a administratorilor, a persoanelor cu funcții de conducere sau cu mandat de reprezentare a clientului și speciemenle de semnătură ale acestora;
- h)** adresa completă a sediului social/sediului central sau, după caz, a sucursalei;
- i)** structura acționariatului/asociaților;
- j)** telefon, fax și, după caz, e-mail, adresă pagină de internet;
- k)** scopul și natura operațiunilor derulate cu entitatea;
- l)** numele/denumirea beneficiarului real.

(2) Clientul, persoană juridică sau entitate fără personalitate juridică, trebuie să prezinte următoarele documente, iar entitatea va reține, după caz, copii certificate ale acestora:

- a)** actul constitutiv/contractul de societate și statutul;
- b)** împuternicirea pentru persoana care reprezintă clientul, dacă aceasta nu este reprezentantul legal;
- c)** certificat constatator eliberat de Oficiul Național al Registrului Comerțului (pentru societățile comerciale) sau autorități similare din statul de origine și documente echivalente pentru celelalte tipuri de persoane juridice sau entități fără personalitate juridică, care să ateste informațiile ce țin de identificarea clientului;
- d)** o declarație semnată de către reprezentanții legali cu privire la activitatea desfășurată de client și la funcționarea legală a acestuia.

(3) Entitățile au obligația de a lua măsuri pentru identificarea persoanelor fizice care intenționează să acționeze în numele clientului, persoană juridică sau entitate fără personalitate juridică, potrivit politicilor și procedurilor referitoare la identificarea persoanelor fizice, și vor analiza documentele în baza cărora persoanele sunt mandatate să acționeze în numele persoanei juridice sau entității fără personalitate juridică.

(4) Documentele prezentate de clientul persoană juridică sau entitate fără personalitate juridică trebuie să includă și traducerea legalizată în limba română, în cazul în care documentele originale sunt întocmite în altă limbă.

Articolul 16

(1) Entitățile pot utiliza, în scopul aplicării măsurilor standard de cunoaștere a clientului, informațiile referitoare la acesta obținute de la o terță parte.

(2) În cazul în care intermediază contactul cu clientul, terță parte trebuie să transmită entității care aplică măsurile standard de cunoaștere a clientului toate informațiile care ar fi fost obținute în cadrul procedurilor directe de identificare, astfel încât să fie respectate cerințele prevăzute în aceste norme.

(3) Copii ale documentelor pe baza cărora s-au realizat determinarea și verificarea identității clientului și, după caz, a beneficiarului real vor fi transmise de terță parte imediat, la cererea persoanei căreia i-a fost recomandat clientul.

(4) Responsabilitatea ultimă pentru îndeplinirea tuturor măsurilor standard de cunoaștere a clientului aparține persoanelor care utilizează informațiile obținute de la terță parte.

Capitolul IV

Măsuri simplificate sau suplimentare de cunoaștere a clientului

Articolul 17

Entitățile pot aplica măsurile simplificate de cunoaștere a clientului în situațiile menționate la [art. 12 din Legea nr. 656/2002](#), cu modificările și completările ulterioare, precum și în alte cazuri și condiții, care prezintă risc scăzut în privința spălării banilor și a finanțării actelor de terorism, prevăzute de lege sau de reglementările emise în aplicarea legii.

Articolul 18

(1) Entitățile trebuie să aplice, pe lângă măsurile standard de cunoaștere a clientului, pe bază de risc, măsuri suplimentare de cunoaștere a clientului în toate situațiile care, prin natura lor, pot prezenta un risc sporit de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism.

(2) Entitățile trebuie să aplice măsuri suplimentare de cunoaștere a clientului, luând drept indicii de anomalie pentru activitatea de asigurare unul sau mai multe dintre următoarele cazuri, fără a se limita la acestea:

- a)** cumpărarea de polițe de asigurare de viață care necesită plata unor prime mari și care par a fi contradictorii cu profilul economic al clientului sau cu capacitatea sa de a obține venituri;
- b)** plata frecventă a unor prime în numerar ori în valută pentru sume mari care par a fi contradictorii cu capacitățile financiare ale clientului sau cu activitatea sa;
- c)** plăți frecvente de prime în numerar efectuate prin sume fracționate, care prin cumul ar depăși valorile minime prevăzute la art. 12 alin. (1);
- d)** numirea unor beneficiari pentru polițele de asigurare de viață, astfel încât sumele prevăzute a fi plătite fiecăruia dintre ei și stabilite în baza contractului de asigurare, ca fracțiuni din suma totală, să depășească prin cumul valorile minime prevăzute la art. 12 alin. (1), în cazul în care relația dintre asigurat și beneficiar nu justifică acest lucru;
- e)** semnarea unor polițe de asigurare cu plata primelor folosind cecuri emise de terțe părți, în special, unde nu există vreo legătură aparentă între terți și client;
- f)** semnarea de către același contractant a unor polițe de asigurare de viață de același tip, care au beneficiari diferiți;
- g)** schimbarea beneficiarului poliței de asigurare în favoarea unor terțe părți care nu aparțin familiei asiguratului sau care nu au nicio legătură cu acesta, într-o manieră justificată;

- h)** clientul refuză ori este reținut în furnizarea de informații necesare pentru încheierea contractului de asigurare sau dă informații nereale;
- i)** clientul persoană juridică prezintă declarații financiare care nu sunt întocmite de către un contabil;
- j)** clientul prezintă documente de proprietate a bunului ce urmează a fi asigurat, care nu sunt conforme cu realitatea sau care prezintă urme de fals;
- k)** clientul refuză să îi permită reprezentantului entității să se convingă de existența bunului care face obiectul contractului de asigurare;
- l)** clientul evită contactele directe cu angajații sau colaboratorii entității, prin emiterea frecventă de mandate ori împuterniciri, într-o manieră nejustificată;
- m)** clientul evită în mod repetat contactele directe cu entitatea, comunicările având loc prin fax sau prin alte mijloace;
- n)** deschiderea de către client a unui număr mare de conturi la mai multe sucursale ale unei/unor instituții de credit și efectuarea de transferuri repetate ale unor sume semnificative de bani, cu care urmează a fi achitate primele de asigurare;
- o)** achitarea primelor de asigurare folosind conturile unei societăți comerciale, care indică o activitate redusă și care nu ar justifica încheierea unor contracte de asigurare pentru sume semnificative;
- p)** solicitarea ca prima operațiune să se realizeze prin intermediul unui cont deschis în numele clientului la o instituție de credit care nu este supusă unor cerințe echivalente privind prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului.

Capitolul V

Persoanele expuse politic

Articolul 19

În cazul tranzacțiilor ocazionale sau al relațiilor de afaceri cu persoanele expuse politic, entitățile trebuie să dispună de reguli și proceduri, pe bază de risc, ce permit identificarea clienților/beneficiarilor reali încadrați în această categorie.

Articolul 20

- (1)** Înaintea stabilirii unei relații de afaceri cu un client din această categorie, trebuie să se solicite și să se obțină aprobarea în scris a conducerii entității. În cazul în care un client a fost acceptat iar, ulterior, a fost identificat ca făcând parte din această categorie de clienți, este, de asemenea, obligatorie aprobarea scrisă a conducerii entității pentru continuarea relațiilor de afaceri cu clientul respectiv.
- (2)** Entitățile trebuie să adopte proceduri și măsuri corespunzătoare pentru a stabili sursa veniturilor, precum și a fondurilor implicate în relația de afaceri sau tranzacția ocazională.
- (3)** Entitățile trebuie să monitorizeze și să supravegheze în permanență modul de derulare a relației de afaceri cu persoanele din această categorie.

Articolul 21

Entitățile trebuie să aplice măsuri suplimentare de cunoaștere a clientului și în alte cazuri decât cele prevăzute la art. 18, care, prin natura lor, prezintă un risc sporit de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism.

Capitolul VI

Clienții cu risc ridicat

Articolul 22

- (1)** Entitățile au obligația să monitorizeze toate operațiunile efectuate de clienții lor, acordând prioritate categoriei de clienți cu risc ridicat.
- (2)** În momentul în care se decide cu privire la clienții incluși în categoria clienților cu risc ridicat, trebuie avute în vedere următoarele informații:
 - a)** tipul de client - persoană fizică/juridică sau entitate fără personalitate juridică;
 - b)** țara de origine;
 - c)** funcția publică sau funcția importantă deținută;
 - d)** tipul de activitate desfășurată de către client;
 - e)** sursa fondurilor clientului;
 - f)** alți indicatori de risc.

Articolul 23

- (1)** Entitățile trebuie să acorde o atenție sporită relațiilor de afaceri și tranzacțiilor cu persoane din jurisdicții care nu beneficiază de sisteme adecvate de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării actelor de terorism.

(2) Entitățile vor acorda o atenție deosebită tuturor tranzacțiilor complexe, neobișnuit de mari sau care nu se circumscriu tipologiei obișnuite, inclusiv operațiunilor care nu par să aibă un sens economic, comercial ori legal.

(3) Circumstanțele și scopul unor asemenea tranzacții trebuie să fie examinate cât mai curând posibil de către entitate, inclusiv pe baza unor documente suplimentare, solicitate clientului pentru justificarea tranzacției.

(4) Constatările verificărilor efectuate conform prevederilor alin. (3) trebuie să fie consemnate în scris și vor fi disponibile pentru verificări efectuate ulterior sau pentru autoritățile competente și auditori, pentru o perioadă de cel puțin 5 ani.

Capitolul VII

Păstrarea înregistrărilor și obligații de raportare

Articolul 24

(1) Entitățile au obligația să păstreze toate informațiile privind măsurile de identificare a clientului, pentru o perioadă de cel puțin 5 ani, începând cu data încetării relației cu clientul.

(2) Entitățile au obligația să păstreze evidențele secundare sau operative și înregistrările tuturor operațiunilor financiare efectuate de client, pentru o perioadă de 5 ani ori chiar mai mult, la solicitarea Oficiului sau a altor autorități, de la efectuarea fiecărei operațiuni, într-o formă corespunzătoare, indiferent dacă contractul de asigurare a încetat prin ajungere la termen sau prin producerea evenimentului asigurat ori a fost denunțat, reziliat sau anulat. Respectivă evidențe trebuie să fie suficiente pentru a permite o reconstituire a tranzacției individuale, inclusiv suma și tipul valutei, pentru a furniza probe în justiție, dacă este necesar.

(3) Entitățile sunt obligate să aibă proceduri interne și să dispună de sisteme care să le permită transmiterea promptă, la solicitarea Oficiului, respectiv la solicitarea CSA și/sau a organelor de urmărire penală, a informațiilor privind identitatea și natura relației pentru clienții specificați în solicitare, cu care sunt în relații de afaceri sau cu care au avut o relație de afaceri în ultimii 5 ani.

Articolul 25

(1) Entitățile trebuie să instituie proceduri prin care să identifice tranzacțiile sau tipurile de tranzacții suspecte efectuate în numele clienților lor.

(2) În cazul în care sunt suspiciuni că o operațiune care urmează a fi efectuată are ca scop spălarea banilor sau finanțarea actelor de terorism, entitatea va transmite în cel mult 24 de ore către Oficiu și CSA un raport de tranzacții suspecte.

(3) Administratorii/membrii consiliului de supraveghere, directorii/membrii directoratului, reprezentanții și personalul entității au obligația de a nu transmite, în afara condițiilor prevăzute de lege, informațiile deținute în legătură cu spălarea banilor și finanțarea actelor de terorism și de a nu avertiza clienții implicați sau terțe persoane despre faptul că o raportare privind o tranzacție suspectă ori informații aferente acestora au fost/vor fi înaintate către Oficiu și CSA.

Articolul 26

(1) Entitățile trebuie să raporteze în cel mult 10 zile lucrătoare către Oficiu și CSA operațiunile cu sume în numerar, în lei sau în valută, a căror limită minimă o reprezintă echivalentul în lei a 15.000 euro, indiferent dacă tranzacția se realizează prin una sau mai multe operațiuni ce par a avea o legătură între ele.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și transferurilor externe.

Articolul 27

Contractele de confidențialitate, legislația sau prevederile privind secretul profesional nu pot fi invocate pentru a restricționa capacitatea entităților de a raporta tranzacțiile suspecte.

Articolul 28

Entitățile menționate la art. 2 sunt obligate să utilizeze numai formularele de raportare elaborate de Oficiu.

Capitolul VIII

Sanțiuni și alte prevederi

Articolul 29

Entitățile sunt obligate să își revizuiască procedurile și/sau normele interne emise privind prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării actelor de terorism ori de câte ori intervine o modificare a legislației specifice, precum și în funcție de identificarea unor noi riscuri.

Articolul 30

Încălcarea prevederilor prezentelor norme constituie contravenție și se sancționează în conformitate cu prevederile art. 39 din Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Articolul 31

Prezentele norme se completează de drept cu celelalte prevederi ale legislației privind prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării actelor de terorism.

C.T.C.E. Piatra Neamt